

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

DYREKCJA GENERALNA DS. PRZEDSIĘBIORSTW I PRZEMYSŁU

Bruksela, dnia 1.2.2010 r.

Wytyczne¹

Zastosowanie rozporządzenia w sprawie wzajemnego uznawania do wyrobów z metali szlachetnych

1. WPROWADZENIE

Celem niniejszego dokumentu jest wyjaśnienie zastosowania rozporządzenia (WE) nr 764/2008² („rozporządzenie w sprawie wzajemnego uznawania” lub „rozporządzenie”) do wprowadzania do obrotu wyrobów z metali szlachetnych na terytorium UE. Niniejszy dokument podlega zmianom i zostanie uaktualniony w celu odzwierciedlenia doświadczeń państw członkowskich, właściwych organów i przedsiębiorstw oraz przekazanych przez te podmioty informacji.

2. ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 764/2008 W SPRAWIE WZAJEMNEGO UZNAWANIA

Rozporządzenie ma zastosowanie do decyzji administracyjnych skierowanych do podmiotów gospodarczych na podstawie przepisu technicznego w odniesieniu do jakichkolwiek produktów wprowadzanych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy decyzja taka będzie miała jeden z następujących bezpośrednich lub pośrednich skutków: zakaz wprowadzania do obrotu, modyfikację, przeprowadzenie dodatkowych badań lub wycofanie produktu z obrotu (art. 2 ust. 1). Każdy właściwy organ mający zamiar podjąć taką decyzję musi spełniać wymogi proceduralne określone w rozporządzeniu.

Rozporządzenie w sprawie wzajemnego uznawania będzie miało zastosowanie w przypadku spełnienia wszystkich następujących warunków:

---

¹ Niniejszy dokument nie jest prawnie wiążący. Komisja Europejska, ani żadna osoba działająca w jej imieniu, nie ponoszą odpowiedzialności za sposób wykorzystania informacji zawartych w niniejszej publikacji ani za jakiegokolwiek błędy, które mogą w niej wystąpić pomimo starannego przygotowania i sprawdzenia. Niniejsze wytyczne niekoniecznie muszą odzwierciedlać poglądy lub stanowisko Komisji Europejskiej.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 764/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające decyzję nr 3052/95/WE, Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 21.

2.1. (Planowana) decyzja administracyjna musi dotyczyć produktu wprowadzonego legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim

Zasada wzajemnego uznawania ma zastosowanie w przypadku, gdy produkt wprowadzony legalnie do obrotu w jednym państwie członkowskim wprowadza się do obrotu w innym państwie członkowskim. Zgodnie z nią państwo członkowskie nie może zakazać sprzedaży na swoim terytorium produktów, które zostały wprowadzone legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim, nawet jeśli te produkty zostały wytworzone zgodnie z innymi przepisami technicznymi. Rozporządzenie reguluje zarówno rzeczywiste, jak i potencjalne przypadki odmowy wzajemnego uznania. Każde państwo członkowskie mające zamiar zakazać dostępu do swojego rynku powinno zatem stosować się do wymogu proceduralnego określonego w art. 6.

2.2. (Planowana) decyzja administracyjna musi dotyczyć produktu niepodlegającego zharmonizowanemu prawu UE

Rozporządzenie funkcjonuje w obszarze niezharmonizowanym w odniesieniu do produktów, w przypadku których brak jest harmonizacji przepisów na szczeblu UE lub w odniesieniu do ich aspektów nieobjętych częściową harmonizacją.

2.3. (Planowana) decyzja administracyjna musi być skierowana do podmiotu gospodarczego

Zakres zastosowania rozporządzenia w sprawie wzajemnego uznawania nie obejmuje żadnej ograniczającej decyzji podjętej przez właściwy organ krajowy i skierowanej do jakiegokolwiek osoby fizycznej lub prawnej niebędącej podmiotem gospodarczym.

2.4. (Planowana) decyzja administracyjna musi się opierać na przepisie technicznym

Zgodnie z rozporządzeniem³ przepis techniczny oznacza dowolny przepis ustawy, rozporządzenia lub inny przepis administracyjny państwa członkowskiego, niezharmonizowany na poziomie UE:

1) który zakazuje wprowadzania do obrotu na jego terytorium produktu lub rodzaju produktu wprowadzonego legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim lub z którym zgodność jest obowiązkowa, w przypadku gdy produkt jest wprowadzany do obrotu na terytorium państwa członkowskiego, w którym podejmuje się decyzję administracyjną lub w którym taka decyzja ma zostać podjęta; oraz

2) który określa wymagane cechy danego produktu lub rodzaju produktu, takie jak poziom jakości, właściwości użytkowe lub bezpieczeństwo lub rozmiar, w tym wymagania dotyczące nazwy, pod jaką jest sprzedawany, terminologii, symboli, badań i metod badania, opakowania, oznakowania lub etykietowania; lub

3) który określa inne wymagania dotyczące produktu lub rodzaju produktu służące ochronie konsumentów lub środowiska i wpływające na cykl życia produktu po wprowadzeniu go do obrotu, takie jak warunki użytkowania, recykling, ponowne

---

³ Art. 2 ust. 2 rozporządzenia.

użycie lub usuwanie, w przypadku gdy takie warunki mogą mieć istotny wpływ na skład, charakter lub wprowadzenie do obrotu produktu lub rodzaju produktu.

2.5. (Planowana) decyzja administracyjna musi mieć jeden z przedstawionych poniżej bezpośrednich lub pośrednich skutków:

- (a) zakaz wprowadzania do obrotu danego produktu lub rodzaju produktu;
- (b) modyfikacja lub przeprowadzenie dodatkowych badań tego produktu lub rodzaju produktu, zanim będzie on mógł zostać wprowadzony do obrotu lub utrzymany na rynku;
- (c) wycofanie tego produktu lub rodzaju produktu z rynku.

Każda taka (planowana) decyzja administracyjna musi zostać podjęta zgodnie z rozporządzeniem⁴.

3. WYROBY Z METALI SZLACHETNYCH – RODZAJE BARIER HANDLOWYCH

Wyrobami z metali szlachetnych są zazwyczaj przedmioty wykonane ze złota, srebra, platyny (i, w niektórych państwach członkowskich, z palladu) oraz określonych stopów.

Przepisy krajowe dotyczące wyrobów z metali szlachetnych znacznie się różnią. Zasadniczo wyroby z metali szlachetnych wprowadzone legalnie do obrotu w jednym państwie członkowskim mogą napotkać trzy główne kategorie barier handlowych, zanim będą mogły zostać wprowadzone do obrotu w innym państwie członkowskim:

- (2) procedura kontroli produktu przed jego wprowadzeniem na rynek krajowy. W niektórych państwach członkowskich kontrola ta jest przeprowadzana przez „upoważniony urząd probierczy” (zob. pkt 4);
- (3) obowiązkowe cechowanie wyrobu przez upoważniony urząd probierczy w celu wskazania, że został on w zadowalający sposób ocechowany, bądź przez producenta lub osobę trzecią w celu wskazania producenta, rodzaju metalu i próby jubilerskiej (zob. pkt. 5);
- (4) obowiązkowa „próba jubilerska”, która jest miarą czystości złota, srebra i platyny (zob. pkt 6).

4. WARUNKI ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE WZAJEMNEGO UZNAWANIA: ISTNIENIE KRAJOWEJ PROCEDURY KONTROLI NIE WCHODZI W ZAKRES ZASTOSOWANIA ROZPORZĄDZENIA

Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenie ma zastosowanie do (planowanych) decyzji administracyjnych na podstawie „przepisu technicznego” określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia. W odniesieniu w szczególności do wyrobów z metali szlachetnych przepis techniczny oznacza dowolny przepis prawny lub administracyjny państwa członkowskiego:

---

⁴ Art. 2 ust. 1 rozporządzenia.

- (1) który zakazuje wprowadzania do obrotu na terytorium tego państwa członkowskiego wyrobów z metali szlachetnych wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim lub z którym zgodność jest obowiązkowa, w przypadku gdy wyroby z metali szlachetnych są wprowadzane do obrotu na terytorium państwa członkowskiego, w którym podejmuje się decyzję administracyjną lub w którym taka decyzja ma zostać podjęta; oraz
- (2) który określa wymagane cechy wyrobów z metali szlachetnych, takie jak poziom jakości, właściwości użytkowe lub bezpieczeństwo lub rozmiar, w tym wymagania dotyczące nazwy, pod jaką są one sprzedawane, terminologii, symboli, badań i metod badania, opakowania, oznakowania lub etykietowania.

Przedmiotowe przepisy techniczne mogą przewidywać obowiązkowe cechowanie produktu (zob. pkt 5 poniżej) lub obowiązkowe określenie próby jubilerskiej (zob. pkt 6 poniżej). Pod względem proceduralnym ważne jest rozróżnienie dwóch różnych rodzajów działań, jakie właściwe organy mogą podjąć, gdy państwo członkowskie wymaga zatwierdzenia wyrobów z metali szlachetnych przez jednostkę certyfikującą (taką jak upoważniony urząd probierczy), zanim będą mogły zostać wprowadzone legalnie do obrotu na jego terytorium jako wyroby z metali szlachetnych.

4.1. Stosowanie procedur uprzedniego wydawania zezwoleń odnośnie do wyrobów z metali szlachetnych

Z jednej strony, gdy taki system „uprzedniego wydawania zezwoleń” istnieje, głównym zadaniem organu kontrolnego jest sprawdzenie, czy przedstawione wyroby z metali szlachetnych są zgodne z krajowymi przepisami technicznymi: jeżeli tak, wydaje się uprzednie zezwolenie. Jeżeli upoważniony urząd probierczy ma kompetencje w zakresie cechowania produktu bądź zezwalania na dostęp wyrobów z metali szlachetnych do rynku krajowego lub odmawiania takiego dostępu na podstawie przepisu technicznego, wówczas będzie on stanowił „właściwy organ” podejmujący decyzję administracyjną, o której mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia, a zatem będzie musiał stosować rozporządzenie (zob. drugie zdanie motywu 12).

Z drugiej strony, w ramach systemu uprzedniego wydawania zezwoleń produkty mogą zostać wykluczone z rynku, jeżeli w odniesieniu do nich nie przedłożono wymaganego wniosku o wydanie uprzedniego zezwolenia lub jeżeli odmówiono wydania uprzedniego zezwolenia. Jeżeli właściwe organy wykluczają wyroby z metali szlachetnych z rynku wyłącznie dlatego, że uprzednio nie wydano względem nich ważnego zezwolenia, nie podejmują decyzji na podstawie przepisu technicznego, do którego rozporządzenie ma zastosowanie (zob. pierwsze zdanie motywu 12).

4.2. Wnioski - zastosowanie rozporządzenia do wyrobów z metali szlachetnych

Ponieważ w ramach samego obowiązku przedstawienia wyrobów z metali szlachetnych organowi kontrolnemu nie określa się wymaganych cech wyrobów z metali szlachetnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b), nie dochodzi do podjęcia decyzji w rozumieniu art. 2 ust. 1, gdy wyroby z metali szlachetnych są wykluczone z rynku krajowego wyłącznie dlatego, że nie zostały przedstawione organowi kontrolnemu. W takim przypadku działanie właściwego organu nie wchodzi zatem w zakres zastosowania rozporządzenia. Czas trwania procedury uprzedniego

wydawania zezwoleń, jej koszt oraz inne wymogi ściśle proceduralne również są wyłączone z zakresu zastosowania rozporządzenia.

Funkcjonowanie procedur uprzedniego wydawania zezwoleń musi być jednak zgodne z art. 34-36 TFUE (art. 28-30 Traktatu WE) (motyw 11). Jeżeli właściwy organ usunie wyroby z metali szlachetnych z rynku na tej podstawie, że nie posiadają obowiązkowej próby jubilerskiej, pozwalającej na wprowadzenie ich do obrotu jako wyrobów z metali szlachetnych, jego decyzja opiera się na przepisie technicznym i będzie podlegać przepisom rozporządzenia.

4.3. Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł w sprawie *Houtwipper* (sprawa C-293/93)⁵, że w przypadku braku przepisów UE państwo członkowskie miało szeroki zakres uprawnień i do niego należał wybór właściwych środków, aby poradzić sobie z ryzykiem oszustwa. Wybór pomiędzy uprzednią kontrolą przeprowadzoną przez niezależny organ a systemem zezwalającym na cechowanie przez producentów i opierającym się na przepisach w zakresie jakości, karach i szkoleniu należy do zagadnień polityki prawnej państwa członkowskiego. Trybunał dokonuje weryfikacji tego wyboru tylko w przypadku wystąpienia „oczywistego błędu w ocenie”.

5. OBOWIĄZKOWE CECHOWANIE PRODUKTU

5.1. Wprowadzenie: rodzaje znaków na metalach szlachetnych

Obecnie w UE istnieje kilka różnych rodzajów znaków na metalach szlachetnych. Cztery najczęściej stosowane znaki to:

- znak urzędu probierczego, tj. znak wybity w celu wskazania, że wyrób z metali szlachetnych został zbadany przez określony upoważniony urząd probierczy;
- znak (czyli imiennik) wytwórcy. Znaki wytwórcy zazwyczaj muszą zostać zarejestrowane w państwie, w którym wyroby z metali szlachetnych są kontrolowane i które - w wielu przypadkach - stosuje wspólną cechę kontroli;
- próba (in. próba metalu) wskazująca rodzaj metalu i jego próbę jubilerską;
- wspólną cechę kontroli ustanowiono na mocy konwencji wiedeńskiej, tj. Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych⁶, która weszła w życie w 1975 r. Konwencję podpisały następujące państwa: Austria, Finlandia, Norwegia, Portugalia, Szwecja, Szwajcaria, Wielka Brytania, Cypr, Republika Czeska, Dania, Węgry, Irlandia, Izrael, Łotwa, Litwa, Holandia, Słowacja i Polska (15 państw członkowskich UE). Prawdopodobnie wkrótce przystąpi do niej Słowenia. Wspólna cecha kontroli wskazuje metal szlachetny i jego próbę jubilerską. Na mocy konwencji jedynie wyznaczone krajowe urzędy probiercze

---

⁵ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 września 1994 r., *Postępowanie karne przeciwko Ludomira Neeltje Barbara Houtwipper*, sprawa C-293/93, pkt 27.

⁶ Konwencja o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych, podpisana w Wiedniu w dniu 15 listopada 1972 r. i zmieniona w dniu 18 maja 1988 r. Zob. <http://www.hallmarkingconvention.org/>.

mogą stosować wspólną cechę kontroli wobec wyrobów wykonanych ze złota, srebra i platyny po przebadaniu ich próby jubilerskiej zgodnie z przyjętymi metodami badania. Każde umawiające się państwo zezwala na przywóz towarów oznakowanych wspólną cechą kontroli bez dalszych badań i cechowania (jeżeli takie wyroby kwalifikują się na rynek krajowy: w takim przypadku państwo członkowskie przywozu przekazuje procedurę uprzedniego wydania zezwoleń jednostce certyfikującej państwa wywozu). Cechowanie wyrobów z metali szlachetnych wspólną cechą kontroli przeprowadzane jest dobrowolnie; obowiązkowe cechowanie nie jest wymagane od umawiających się państw będących stronami konwencji. W praktyce oznacza to, że eksporter może wybrać pomiędzy wnioskowaniem do swojego krajowego urzędu probierczego o oznakowanie wspólną cechą kontroli a wysłaniem do państwa przywozu towarów nieopatrzonych tą cechą. W drugim przypadku konwencja umożliwia państwu przywozu wymaganie, aby wyroby z metali szlachetnych spełniały jego wymogi. Ponadto w państwie przywozu musi zostać zarejestrowany znak wytwórcy.

Wyroby opatrzone czterema cechami określonymi w konwencji (wspólna cecha kontroli, znak urzędu probierczego, znak wytwórcy i próba) są akceptowane bez dalszego badania lub cechowania przez umawiające się państwa będące stronami Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych.

WSPÓLNA CECHA
KONTROLI

ZNAK URZĘDU
PROBIERCZEGO

ZNAK WYTWÓRCY

750

PRÓBA

5.2. Cechowanie „znakiem urzędu probierczego”

Opatrzenie wyrobu z metali szlachetnych przez upoważnione urzędy probiercze „znakiem urzędu probierczego” wskazuje na to, że został on zadowolająco oznaczony i zazwyczaj wskazuje także rodzaj metalu i jego próbę jubilerską.

Obowiązkowe cechowanie jest wymogiem modyfikacji „produktu lub rodzaju produktu, zanim będzie on mógł zostać wprowadzony do obrotu lub utrzymany na rynku” (art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia). Rozporządzenie ma zatem zastosowanie.

Ponadto odmówienie przez upoważniony urząd probierczy zastosowania „znaku urzędu probierczego” stanowi „zakaz wprowadzania do obrotu produktu lub rodzaju produktu” na podstawie przepisu technicznego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia. Jeżeli zatem upoważniony urząd probierczy odmówi opatrzenia „znakiem urzędu probierczego” wyrobów z metali szlachetnych legalnie wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim, zawsze musi stosować art. 4-6 rozporządzenia.

5.3. Obowiązkowy „znak wytwórcy”

Krajowy przepis wymagający, aby wyrób z metali szlachetnych był opatrzony „znakiem wytwórcy”, jest przepisem technicznym określonym w art. 2 ust. 2 rozporządzenia.

Decyzja o odmowie wprowadzenia do obrotu wyrobów z metali szlachetnych z powodu braku znaku wytwórcy jest odmową zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia.

W trakcie procedury uprzedniego wydawania zezwoleń upoważniony urząd probierczy zawsze musi stosować art. 4-6 rozporządzenia w stosunku do wyrobów z metali szlachetnych legalnie wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim, ale nieopatrzonych znakiem wytwórcy.

5.4. Obowiązkowa „próba”

Krajowy przepis wymagający, aby wyrób z metali szlachetnych był opatrzony „próbą” jest przepisem technicznym zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia.

Decyzja o odmowie wprowadzenia do obrotu wyrobów z metali szlachetnych z powodu braku próby jest odmową zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia.

W takim wypadku upoważniony urząd probierczy zawsze musi stosować art. 4-6 rozporządzenia w stosunku do wyrobów z metali szlachetnych legalnie wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim, ale nieopatrzonych próbą.

6. OBOWIĄZKOWA „PRÓBA JUBILERSKA”

6.1. „Próba jubilerska”

Karat był miarą czystości stopów złota i platyny, określającą czystość wagową. Jeden karat oznacza czystość 1/24 masy. Stąd 24-karatowe złoto jest czyste (100 % Au w/w), 18-karatowe złoto ma 75 % złota, 12-karatowe złoto ma 50 % złota itd.

System karatów w coraz większym stopniu jest uzupełniany lub zastępowany przez „system próby wagowej wyrażonej w promilach”, w którym czystość metali szlachetnych jest oznaczana jako tysięczne części czystego metalu w stopie. Na przykład stop zawierający 75 % złota jest oznaczany jako „750”.

Wspólne miary w karatach i próbach wyrażonych w promilach, wykorzystywane dla złota w wyrobach z metali szlachetnych, są następujące:

KARAT	PRÓBA WYRAŻONA W PROMILACH
24	999
22	916
20	833

18	750
15	625
14	585
10	417
9	375

Na obszarze UE dla złota istnieje obecnie 18 różnych prób jubilerskich: 333, 375, 417, 500, 583, 585, 750, 800, 833, 835, 840, 900, 916, 958, 960, 986, 990 oraz 999. Jedynie dwie próby są powszechne we wszystkich państwach członkowskich (585 i 750). Próby jubilerskie stosowane na mocy Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych to 999, 916, 750, 585 i 375.

W odniesieniu do srebra istnieje w UE 15 różnych krajowych prób jubilerskich. Jedynie próby 800 i 925 są akceptowane we wszystkich państwach członkowskich. Próby jubilerskie stosowane na mocy Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych to 999, 925, 830 i 800.

W UE istnieje pięć różnych prób jubilerskich dla platyny. Próby jubilerskie stosowane na mocy Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych to 999, 950, 900 lub 850. Według dostępnych informacji Bułgaria, Cypr i Niemcy nie zaliczają platyny do metali szlachetnych.

Ponadto między krajami występują różnice w metodach lutowania, dozwolonej tolerancji w określaniu próby jubilerskiej i metodach wykorzystywanych w celu ustalenia czystości metalu.

6.2. **Obowiązkowa „próba jubilerska” wchodzi w zakres zastosowania rozporządzenia**

W większości przypadków krajowe przepisy techniczne określają próby jubilerskie, jakie muszą posiadać wyroby z metali szlachetnych, zanim będzie je można wprowadzić do obrotu.

Konwencja o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych pozostawia uznaniu umawiającej się strony określenie norm dotyczących wyrobów z metali szlachetnych, które mogą być wytwarzane lub wprowadzane do sprzedaży na jej terytorium.

Krajowy przepis wymagający, aby wyrób z metali szlachetnych posiadał określoną próbę jubilerską, stanowi przepis techniczny zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia. Decyzja o odmowie wprowadzenia do obrotu wyrobu z metali szlachetnych z powodu braku zgodności z krajowymi próbami jubilerskimi jest odmową zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia.

Próby jubilerskie stosowane na mocy Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych:

999-916-750-585-375

Próby jubilerskie stosowane na mocy Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych:

999-925-830-800

Próby jubilerskie stosowane na mocy Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych:

999-950-900-850

7. ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI ODNOŚNIE DO ART. 34-36 TFUE (ART. 28-30 TRAKTATU WE)

Rozporządzenie nie wpływa na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące wyrobów z metali szlachetnych w odniesieniu do art. 34-36 TFUE (art. 28-30 Traktatu WE). Orzecznictwo odzwierciedla odmienność różnych prawodawstw krajowych i można je podsumować następująco:

7.1. Orzecznictwo w zakresie „znaku urzędu probierczego”

W przypadku, gdy wyrób z metali szlachetnych nie jest opatrzony cechą wybitą przez niezależny organ w innym państwie członkowskim, odpowiadającą tej określonej przez państwo członkowskie przywozu i zrozumiałą dla konsumentów w tym państwie, Trybunał Sprawiedliwości stwierdza, że „jeżeli przepisy krajowe wymagają opatrzenia cechą przez niezależny organ, nie można zakazać wprowadzania do obrotu wyrobów z metali szlachetnych przywożonych z innego państwa członkowskiego, jeśli wyroby te zostały rzeczywiście ocechowane przez niezależny organ w państwie członkowskim wywozu”⁷.

Gdy wyrób z metali szlachetnych jest już opatrzony cechą wybitą przez niezależny organ w innym państwie członkowskim, odpowiadającą tej określonej przez państwo członkowskie przywozu i zrozumiałą dla konsumentów w tym państwie, obowiązkowe cechowanie „znakiem urzędu probierczego” przez upoważniony urząd probierczy nie jest uzasadnione⁸.

7.2. Orzecznictwo w zakresie „znaku wytwórcy”

Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że wymaganie od producenta lub importera znakowania wyrobów znakiem wytwórcy wskazującym producenta może z zasady zapewnić skuteczną ochronę konsumentów i wspierać sprawiedliwy handel⁹.

Według Trybunału nie ma jednak potrzeby takiej ochrony, gdy wyroby z metali szlachetnych „są przywożone z innego państwa członkowskiego, w którym zostały wprowadzone legalnie do obrotu, jeżeli są już ocechowane zgodnie z

---

⁷ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 września 1994 r., *Postępowanie karne przeciwko Ludomira Neeltje Barbara Houtwipper*, sprawa C-293/93, pkt 27.

⁸ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 czerwca 2001 r., sprawa C-30/99, *Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii*, pkt 69 i 70.

⁹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 czerwca 2001 r., sprawa C-30/99, *Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii*, pkt 49; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 czerwca 1982 r., *Postępowania karne przeciwko Timothy Frederick Robertson oraz inne*, sprawa 220/81, pkt 11.

prawodawstwem tego państwa, jednak pod warunkiem, że oznaczenia dostarczane w jakiegokolwiek formie w cechach określonych przez powyższe państwo zawierają informacje obejmujące oznaczenia odpowiadające tym, których dostarczają cechy określone przez państwo członkowskie przywozu i zrozumiałe dla konsumentów w tym państwie”¹⁰.

Wymóg zarejestrowania znaku wytwórcy w państwie członkowskim przeznaczenia w większości przypadków nie jest uzasadniony. Uzasadniony jest on jedynie w przypadku, gdy wyroby z metali szlachetnych pochodzące z innych państw członkowskich nie są opatrzone cechami, który spełniałyby ten sam cel, czyli - w tym wypadku – zapewniałyby identyfikację osoby odpowiedzialnej¹¹.

7.3. Orzecznictwo w zakresie „próby”

Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że próba ma z zasady taki charakter, którego celem jest zapewnienie konsumentom skutecznej ochrony i wsparcie sprawiedliwego handlu. Ponieważ konsument nie jest w stanie określić dotyktem lub wzrokowo dokładnego stopnia czystości wyrobu z metali szlachetnych, w przypadku braku cechy może on zostać łatwo wprowadzony w błąd w trakcie zakupu takiego wyrobu¹².

Państwo członkowskie nie może jednak wymagać umieszczenia nowej cechy na produktach przywożonych z innego państwa członkowskiego, w którym zostały wprowadzone legalnie do obrotu, jeżeli są już ocechowane zgodnie z prawodawstwem tego państwa, jednak pod warunkiem, że informacje dostarczane w jakiegokolwiek formie przez cechę odpowiadają tym określonym przez państwo członkowskie przywozu i zrozumiałe dla konsumentów w tym państwie¹³.

7.4. Orzecznictwo w zakresie obowiązkowych „prób jubilerskich”

Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że zastrzeżenie nazwy „złoto” dla wyrobów o próbie 750 części tysięcznych, podczas gdy posiadające próbę 375‰ lub 585‰ nazywane są „stopem złota”, stanowi naruszenie art. 34 TFUE (art. 28 Traktatu WE)¹⁴.

Dlatego też krajowe zakazy dotyczące wprowadzania do obrotu wyrobów z metali szlachetnych legalnie wprowadzonych do obrotu w innych państwach członkowskich wraz z opisem i określeniem próby jubilerskiej, którą zostały opatrzone w państwie członkowskim pochodzenia, ale które nie są zgodne z przepisami dotyczącymi prób

---

¹⁰ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 czerwca 1982 r., *Postępowania karne przeciwko Timothy Frederick Robertson oraz inne*, sprawa 220/81, pkt 12.

¹¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 czerwca 2001 r., sprawa C-30/99, *Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii*, pkt 50.

¹² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 września 1994 r., *Postępowanie karne przeciwko Ludomira Neeltje Barbara Houtwipper*, sprawa C-293/93, pkt 14; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 czerwca 1982 r., *Postępowania karne przeciwko Timothy Frederick Robertson oraz inne*, sprawa 220/81, pkt 11.

¹³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 czerwca 2001 r., sprawa C-30/99, *Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii*, pkt 29 i 30.

¹⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 lipca 2004 r., sprawa C-166/03, *Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej*; zob. także wyrok z dnia 14 czerwca 2001 r., sprawa C-84/00, *Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej*.

jubilerskich w państwie członkowskim przeznaczenia, z dużym prawdopodobieństwem stanowią naruszenie art. 34 TFUE (art. 28 Traktatu WE).